

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421010402
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8421010402.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.05.2022, v trestnej veci proti obžalovanému L. U. pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/84/2021 zo dňa 20.01.2022 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému L. U., nar. XX. XX. XXXX v B.,
trvale bytom S. XXX/XX,
W., okres B.,
t. č. ÚVV a ÚVTOS Prešov,

u k l a d á :

Podľa § 323 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 5 Tr. zákona s použitím podľa analógie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov a 8 (ôsmich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Kežmarok uznal obžalovaného L. U. za vinného zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 27. 03. 2021 v čase okolo 00.15 hod. v rómskej osade pri rodinnom dome s popisným číslom XXX/XX v obci W., okres B., fyzicky zaútočil voči príslušníkom Policajného zboru, Obvodného oddelenia PZ Kežmarok, nstržm. A. P., ČOZ: XXXXXX a mjr. L.. P. U., ČOZ: XXXXXX, oblečeným v služobnej uniforme s riadnym označením príslušnosti k Policajnému zboru, ktorí v rámci svojej služobnej činnosti boli vyslaní operačným dôstojníkom KR PZ Prešov na preverenie oznámenia C. U. napadnutého B. U. z W., okres B., tým spôsobom, že obžalovaný L. U. potom, čo na základe opakovaných výziev, aby opustil miesto a odišiel, neupúšťal od protiprávneho konania a boli voči nemu použité donucovacie prostriedky v zmysle ustanovení § 51 ods. 1 písm. b) zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, ďalším členom hliadky ppor.

Bc. T. D., ČOZ: XXXXXX, odišiel približne 20 metrov medzi chatrče, kde zodvihol zo zeme kameň o priemere približne 12 cm, ktorý hodil smerom do príslušníkov Policajného zboru nstržm. A. P. a mjr. L.. P. U., načo obaja uskočili, aby ich kameň nezasiahol, kde uvedeným konaním príslušníkom policajného zboru nstržm. A. P. a ani mjr. L.. P. U. nebolo spôsobené žiadne zranenie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote, odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu, čo do výroku o treste obžalovaný, ktoré zároveň písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania po zhrnutí obsahu napadnutého rozsudku poukázal na to, že sa ku skutku v celom rozsahu priznal a svoje konanie oľutoval. Prokurátor mu ponúkol uzavretie dohody o vine a treste, ktorého sa aj zúčastnil, avšak navrhovaný trest sa mu zdal vysoký. Poukázal aj na okolnosti spáchania skutku, keď mu zasahujúci policajti vzali v noci syna z osady a bol v šoku, preto sa aj miešal do záležitosti, keď len chcel vedieť, čo sa deje a z akého dôvodu. Uvedomuje si, že sa mal správať inak, slušne a úctivo, ale bol rozrušený, následne boli voči nemu použité donucovacie prostriedky. Potom pri odchode do osady hodil do tmy kameň, nemal však v úmysle niekoho trafiť a ublížiť, skôr to bolo z úzkosti, hnevu a bezmocnosti. Žiadal, aby odvolací súd prihliadol na všetky okolnosti skutku, ako aj na okolnosti týkajúce sa jeho osoby, prostredie v ktorom žije a skutočnosť, že sa stará o početnú rodinu. Z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a vo veci rozhodol sám, prípadne aby v tejto časti vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril okresný prokurátor, ktorý uviedol, že napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za zákonný a spravodlivý, uložený trest zodpovedá podľa jeho názoru zákonným požiadavkám a zásadám pre ukladanie trestu a trest bol uložený na dolnej hranici trestnej sadzby. Nepovažuje za dôvodné aplikovať ustanovenie § 39 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu, keď okolnosti uvádzané obžalovaným nemožno považovať za mimoriadne, avšak vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho kriminálnu minulosť nemožno dosiahnuť účel trestu jeho kratším trvaním. Navrhol teda zamietnuť odvolanie ako nedôvodné.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného smerovalo len proti výroku o treste, preto preskúmal len napadnutý výrok o treste. Čo sa týka výroku o vine, tento odvolaním napadnutý nebol, pričom obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku a postupom podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kládli za vinu a konajúci súd následne vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal. Súd prvého stupňa preto podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vykonal iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Krajský súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že skutok zodpovedá právnej kvalifikácii, ktorej sa vyhlásenie o vine týka, vykonané dokazovanie tiež poskytovalo dostatočný podklad pre to, aby súd vyhlásenie obžalovaného o vine prijal. Krajský súd tiež nezistil ani skutočnosti nasvedčujúce porušeniu práva obžalovaného na obhajobu, čo je jediným prípustným dovolacím dôvodom v prípade prijatia vyhlásenia o vine (§ 257 ods. 5 Tr. poriadku). Vo vzťahu k tomuto postupu teda neboli zistené žiadne pochybenia.

Odvolací súd teda vzhľadom na uvedené preskúmal iba napadnutý výrok o treste, pričom dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť z dôvodu, že uložený trest je v prípade obžalovaného, vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj jeho osobu, nevynímajúc skutočnosť, že sa ku skutku priznal, oľutoval ho a urobil vyhlásenie o vine, neprimeraný.

Správne súd prvého stupňa zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda že k trestnému činu sa priznal a úprimne ho oľutoval a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda že bol už za trestný čin odsúdený. U obžalovaného teda možno konštatovať rovnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň však prvostupňový súd správne aplikoval ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona, keďže v prípade obžalovaného išlo o opätovné spáchanie zločinu, keď bol rozsudkom

Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/92/2009 zo dňa 24.09.2018 uznaný vinným zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorý mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu 5 rokov. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu polovicu.

V prípade zločinu útoku na verejného činiteľa v zmysle § 323 ods. 2 Tr. zákona zákon stanovuje trestnú sadzbu v rozmedzí 3-8 rokov. Po zvýšení dolnej hranice mohol súd prvého stupňa ukladať trest v sadzbe od 5 rokov a 6 mesiacov do 8 rokov. Súd prvého stupňa tak uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici takto určenej trestnej sadzby po jej úprave. Uvedený trest je nepochybne trestom zákonným, ktorý nevybočuje z trestnej sadzby.

Na strane druhej však krajský súd dospel k záveru, že takto uložený trest, hoci aj v rámci trestnej sadzby - po jej zákonnej úprave v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zákona - je v tomto konkrétnom prípade pre obžalovaného neprímerane prísny. Na jednej strane je pravdou, čo konštatoval aj prvostupňový súd, že obžalovaný uvedený skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienienečného odsúdenia na základe už spomínaného rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/92/2009 zo dňa 24.09.2018. Týmto rozsudkom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov podmienienečne odložený na skúšobnú dobu 5 rokov, pričom sa jednalo o súhrnný trest, ktorým rozsudkom boli zrušené predchádzajúce výroky o treste vo veciach Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/15/2014 a 7T/24/2017. Vychádzajúc z uvedeného, aj keby boli obžalovanému do naposledy uloženej skúšobnej doby v trvaní 5 rokov započítané vykonané skúšobné doby z predchádzajúcich zrušených výrokov o treste (keďže sa jednalo o súhrnný trest), najskôr by mu začala plynúť od 28.04.2017 (odsúdenie vo veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/24/2017) a najskôr teda mala uplynúť 28.04.2022, pričom prejednávany skutok spáchal 27.03.2021. Je tiež pravdou, že nejde len o opätovné spáchanie zločinu, ale aj obdobného zločinu - útoku na verejného činiteľa - s mierne modifikovanou právnou kvalifikáciou. Zároveň prvostupňový súd správne poukázal aj na vysoký počet priestupkových postihnutí (16 záznamov v lustrácii CESDAP), čo svedčí o postoji obžalovaného k dodržiavaniu právnych predpisov a o jeho sklonoch k protiprávnemu konaniu.

Na strane druhej však krajský súd poukazuje v prvom rade na to, že síce skutok bol spáchaný v skúšobnej dobe podmienienečného odsúdenia, avšak za trestný čin, ktorý bol spáchaný ešte dňa 21.05.2009 a súdne konanie trvalo od roku 2009 do roku 2018, teda približne 9 rokov. V prípade rýchlejšieho postupu súdu by obžalovanému skúšobná doba dávno uplynula. Práve z dôvodu spáchania prejednávaneho skutku v skúšobnej dobe sa navyše dá očakávať premena trestu v konaní Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/32/2009, kde mu hrozí, že bude musieť vykonať trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Zároveň krajský súd uvádza, poukazujúc na okolnosti spáchania skutku, že jeho konanie spočívalo predovšetkým v tom, že raz hodil kameňom zo vzdialenosti približne 20 metrov v smere, kde sa nachádzali príslušníci policajného zboru. Bez toho, aby krajský súd bagatelizoval konanie obžalovaného (ktoré nepochybne napĺňa skutkovú podstatu žalovaného zločinu), išlo o jeden hod kameňom z väčšej vzdialenosti, ktorý - našťastie - príslušníkov netrafil a k následkom v podobe ujmy na zdraví nedošlo, kde nepochybne bola napätá atmosféra, keďže išlo o zásah proti rodinnému príslušníkovi obžalovaného a z hľadiska použitého násillia nešlo o konanie vysokej intenzity ani opakujúce sa útoky.

Napokon, obžalovaný pred súdom urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, pričom ku skutku sa priznával už v prípravnom konaní. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu SR pod R 44/2017, v zmysle ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Aj keď tento postup je len fakultatívny, v prejednávanej veci, práve vzhľadom na už skôr uvedené skutočnosti, týkajúce sa jednak okolností spáchania skutku, jeho následkov, pohnútku obžalovaného a možnosti jeho nápravy, ako aj priznanie sa obžalovaného a oľutovanie spáchania skutku, zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o polovicu na minimálne 5 rokov a 6 mesiacov a hrozbu premeny trestu v inej trestnej veci vo výmere 3 rokov bol krajský súd toho názoru, že v danom prípade, sú splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu v súlade s ust. § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona v spojení s ust. § 39 ods. 4 Tr. zákona per analogiam.

Aplikujúc teda vyššie uvedené zákonné ustanovenia, v súlade so zásadami pre ukladanie trestov v zmysle § 34 Tr. zákona, keď trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, považoval krajský súd za zákonný a primeraný mimoriadne znížený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov a 8 mesiacov, pri rešpektovaní obmedzujúceho pravidla v ust. § 39 ods. 4 Tr. zákona, keď pri takomto mimoriadnom znížení možno trest znížiť pod dolnú hranicu najviac o jednu tretinu, pričom krajský súd uložil trest práve v najnižšej možnej výmere znížený presne o jednu tretinu pod hranicu 5 rokov a 6 mesiacov a takto uložený trest čo do druhu a výmery, aj v spojení so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa názoru krajského súdu postačuje na dosiahnutie účelu trestu tak, ako to predpokladá Trestný zákon.

Na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody tak v súlade s § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona aj krajský súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10-tich rokoch bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, naposledy na základe trestného rozkazu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/43/2018 zo dňa 12.06.2018, ktorý trest vykonal dňa 05.12.2019.

V súlade s vyššie uvedenými dôvodmi, teda krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám v tejto časti rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.